

Τι είναι το Τάμα; (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 22 Ιουνίου, 2015

Στην ασθενή Στάνιγια Ν.

Είναι η υπόσχεση που κάποιο πρόσωπο δίνει στον Θεό από ευγνωμοσύνη ή εξαιτίας της αμαρτίας. Από τα χωριά μας γύρω από το Μπίτολ πολλοί νέοι άνθρωποι πηγαίνουν για δουλειά στους μακρινούς τόπους του κόσμου. Κατά την αναχώρηση τους οι μητέρες ή οι αδελφές δίνουν κρυφά κάποια υπόσχεση στον Θεό για την υγεία τους και για καλή επιστροφή. Τούτες οι γυναίκες, όπως λέγεται, δώσανε τάμα. Ένα Σάββατο μπήκαμε ξαφνικά σε μια μικρή χωριάτικη εκκλησία, και εκεί βρήκαμε μία γριά που έπλενε το πάτωμα.

Ρωτώντας την ιδιαιτέρως, εκείνη εξήγησε ότι το κάνει ήδη δεκαοχτώ μήνες κάθε Σάββατο, κατά το τάμα της για τον γιο της στην Αμερική. Και όταν ο γιός της επέστρεψε, ακούσαμε, ότι εκείνη συνέχισε να πλένει την εκκλησία ακόμα έξι μήνες από την ευγνωμοσύνη της προς τον Θεό.

«Έδωσα τάμα» (δηλαδή: έδωσα υπόσχεση) είναι συνηθισμένος λόγος στους τόπους μας σ' εκείνους που έρχονται στα μοναστήρια να διακονούν για κάποιο καιρό. Όταν το χωριό Λ. καιγόται έτρεξε ο νεαρός Θεόδωρος και είδε το γειτονικό σπίτι στη φωτιά. Κατατρομαγμένος φώναξε τον άγιο Ναούμ για βοήθεια δίνοντας τάμα ότι θά τον υπηρετεί ένα χρόνο. Εκείνη τη στιγμή φύσηξε αέρας και γύρισε την φωτιά προς την αντίθετη πλευρά από το σπίτι του. Ύστερα από λίγο καιρό ήρθε ο Θεόδωρος στο μοναστήρι μας, μας διηγήθηκε τι είχε συμβεί και παρακάλεσε τον ηγούμενο να τον δεχθεί για να εκπληρώσει το τάμα του.

Είναι εντελώς συνηθισμένο πράγμα να κάνει τάμα η μητέρα ότι θα νηστεύει τις μέρες εκτός νηστείας για το άρρωστο παιδί της. Τούτο είναι εντελώς σύμφωνο με τη Βίβλο. Και ο βασιλιάς Δαβίδ νήστευε τον καιρό της αρρώστιας του παιδιού του.

«Έδωσα τάμα!» λέει η γριά από τα περίχωρα του Ντέμπαρ η οποία δεκαεννέα χρόνια διακονεί στον ναό και δεκαεννέα χρόνια νηστεύει όλες τις μέρες χωρίς λάδι. Γιατί; Πριν δεκαεννέα χρόνια ο άνδρας της συνεταιρίστηκε μ' έναν Αρβανίτη σε κάποια δουλειά. Μια Παρασκευή θέλησε να πάει στο Ντέμπαρ για να λογαριαστεί με τον συνέταιρό του. Πριν την αποχώρηση πήρε να φάει για πρωινό αυγά και τυρί. Όταν είδε η γυναίκα του άνδρα της να τρώει αρτήσιμα την Παρασκευή του φώναξε θυμωμένα: να μην

δώσει ο Θεός να γυρίσεις, αφού συνεταιρίστηκες και στην πίστη με του συνέταιρό σου! Την ίδια μέρα το βράδυ ο άνδρας της δολοφονήθηκε κατά την επιστροφή του στο σπίτι, αφού τον λήστεψαν. Τούτο εξέπληξε φοβερά τη γυναίκα. Κι εκείνη έδωσε τάμα να διακονεί την εκκλησία και να νηστεύει μέχρι το τέλος της ζωής της.

Υπάρχει τάμα και στους Άγγλους. Μετά από τον πόλεμο ένας Άγγλος ιερέας τέλεσε κάποιο γάμο, που ήταν ενάντια στον νόμο. Ο επίσκοπος του μάλωσε αυστηρά γι' αυτό. Ως απάντηση στις τύψεις συνειδήσεως ο ιερέας έδωσε τάμα να νηστεύει όλες τις Δευτέρες (επειδή ήταν Δευτέρα όταν έκανε εκείνη την αμαρτία) για όλη του τη ζωή.

Για το τάμα στον Θεό είτε για τον εαυτό μας ή για άλλον, είτε για κάποιο αμάρτημα ή από ευγνωμοσύνη, **ο άνθρωπος πρέπει να προσέχει να μην υπερβάλλει και υποσχεθεί εκείνο που δεν είναι συνετό, ή είναι παραπάνω από τις δυνάμεις του**. Από τη Βίβλο είναι γνωστό το απερίσκεπτο τάμα του Ιεφθάε. Στον πόλεμο εναντίων των γιων του Αμμών υποσχέθηκε ο διοικητής και δικαστής του Ισραήλ Ιεφθάε, πως εάν ο Θεός του χαρίσει νίκη εκείνος θα προσφέρει για θυσία εκείνον που πρώτος θα τον προϋπαντήσει στον οίκο του κατά την επιστροφή από τον πόλεμο. Και νίκησε ο Ιεφθάε. Αλλά όταν επέστρεψε στο σπίτι, τον προϋπάντησε η κόρη του. «Α, θυγάτηρ μου» φώναξε ο πατέρας σαν τραυματισμένο λιοντάρι, εγώ έδωσα λόγο στον Κύριο «και ου δυνήσομαι αποστρέψαι» (Κριτ. 11, 35).

Ο Θεός να σας ευλογήσει

(ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ, "Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται", Εκδ. "Εν Πλω")

(Πηγή ηλ. κειμένου: diakonima.gr)